

17 April 1940.

Lero?
Charlotte Lind.

Kære Erik Jens Larsson.

Det er længe, siden De har hørt fra mig. Og det er forkert, for jeg burde have takket Dem, fordi jeg stadig fær "Kosmos" Tidsskrift, og sagt Dem, at jeg bestemt følger med i Skriftet og de Tanker, at jeg oven i Købet ikke blot har glæde men også Udbytte deraf. -- Jeg føler mig som en udsæl Propp i Regjeringens store Malstrøm, og det falder ikke saa let at gøre selv det beskæmte, daglige Arbejde paa en nogenlunde ordentlig Maade. Jeg har forsigt at skrive nogle smaa Perspektiver over forskellige Oplevelser, som blev trykt i Politiskens Magsin -- men de forkommer mig nu saa mikroskopiske, at jeg næppe kan fortsætte; desuden er Bladet maaske ikke mere i Stand til at optage Dem.

Altsaa: jeg har -- idovt lidt Theaterarbejde om Aften-

ikke nogle egentlige Flygtarbejds at tage Vare paa.

Og i denne pludselige, ufrivillige Ferie vilde jeg saa gerne prøve paa at gøre godt, hvad jeg her forstod.

Blandt andet altsaa: at skrive til Dem. —

Saa vidt jeg kan se, lykkes Dem Gering bedre og bedre. Og det er jo en stor Lykke.

Jeg haaber, at Dem Helbred er i god Ordre. Den Mave er skam en rigtig Genstand! Min har ikke knurret siden November, og det er jeg meget tak-

kenly for. --- Tidstid skal vi val nu igennem

stemme Tilstande, inden vi kan komme ud igen til

Fred og Ro. Selvfølgelig var alt ikke rodvendt, men det er dog et lidt opmuntrende Punkt paa

Spiralen, som vi oplever. Tidstid - da Lektionen

er saa haard og dyr, bliver Løstiden maaske desto kortere. --- Vi haaber!!

Herhjemme følger vi Dem, Dem alle indmækket Kone med hjertelige

Tanke, Ønsker og glæde over ethvert Frem-

skridt; Martinis' og Dem aandelige Virksomhed.

Deres altid hengivne

Poul Rasmussen